

Beregningstekniske forudsætninger

Der er generelt stor variation i kommunernes ressourceforbrug på de forskellige kommunale serviceområder. Variationerne kan grundlæggende henføres til flere forskellige forhold:

- Forskelle i arbejdstilrettelæggelse og effektivitet.
- Lokale politiske prioriteringer i forbindelse med fastsættelse af tilbudssammensætning og serviceniveau.
- Forskelle i grundvilkår, herunder kommunernes socioøkonomiske og demografiske sammensætning. Dette kan lede til forskelle i udgiftsbehov.

Det er i de kommende år vigtigt at sætte fokus på forskelle i effektivitet og udbredelse af "bedste praksis". De gode løsninger kan således medvirke til at skabe et omprioriteringsrum.

De beregningstekniske forudsætninger bag de forskellige regneeksempler fremgår nedenfor.

Dagpasning, folkeskolen samt ældre

Regneeksemplerne viser, hvad der kunne frigøres, hvis de kommuner, der har et ressourceforbrug over landsgennemsnittet, nedbragte deres ressourceforbrug til det landsgennemsnitlige niveau:

- Pasningsudgifter pr. 0-10 årig. Kommunernes samlede pasningsudgifter dækker udgifter til bl.a. dagpleje, vuggestuer, sfo og fritidshjem. Det skal bemærkes, at udgifterne er opgjort netto – dvs. fratrukket forældrenes egenbetaling. Forskelle i udgifter dækker således bl.a. over forskelle i forældres egenbetaling for pasning. Hertil kommer forskelle i kommunernes dækningsgrader og tilbudssammensætning.

Beregningen er illustreret i vedlagte bilag, jf. regneeksempel – dagpasning

- Folkeskoleudgifter pr. elev. Opgørelsen af udgifterne til folkeskolen er snævert afgrænset til kun at omfatte folkeskolen og indregner således ikke udgifter til fx specialundervisning og efterskoler.

Beregningen er illustreret i vedlagte bilag, jf. regneeksempel – folkeskolen.

- Ældreudgifter pr. 65+ årig. De kommunale ældreudgifter afspejler en lang række forskellige plejetilbud som fx plejehjem, pleje og omsorg, genoptræning samt støtte- og kontaktpersonordning.

Beregningen er illustreret i vedlagte bilag, jf. regneeksempel – ældreområdet.

Beregningen er foretaget på baggrund af Indenrigs- og Sundhedsministeriets kommunale nøgletal, der er tilgængelige på www.noegletal.dk. Enhedsudgifterne for de tre områder er opgjort med afsæt i regnskab 2008 opregnet til 2010 pris- og lønniveau.

Sygefravær

Regneeksemplet viser, hvad der kan frigøres, hvis kommuner med et sygefravær over landsgennemsnittet nedbringer antallet af sygedage til det landsgennemsnitlige niveau.

Beregningen er foretaget på baggrund af det Fælleskommunale Løndatakontors opgørelse af sygefravær i kommunerne samt Danmarks Statistiks opgørelse af kommunalt ansattes gennemsnitlige løn per præsteret time (eksklusiv ferie og sygdom).

Beregningen er illustreret i vedlagte bilag, jf. regneeksempel – sygefravær.

Administrativt personale

Regneeksemplet viser, hvad der kan frigøres, hvis de kommuner, der har flere administrative medarbejdere per indbygger, nedbringer dette til det landsgennemsnitlige antal administrative medarbejdere per indbygger.

Kommunernes administrative personale er opgjort på baggrund af det Fælleskommunale Løndatakontors statistik over beskæftigede i kommunerne. Værdien af et årsværk er fastsat på baggrund af den gennemsnitlige løn til administrativt personale tillagt et skønnet overhead.

Beregningen er illustreret i vedlagte bilag, jf. regneeksempel – administration.

Digitalisering

Regneeksemplet vedrørende digitalisering er baseret på en analyse gennemført af Rambøll Management for KL, Danske Regioner og Finansministeriet, jf. vedlagte business case.

Projektet er beskrevet nærmere i pressemeddelelse offentliggjort den 29. marts 2010 på Finansministeriets hjemmeside. Her er der samtidig en henvisning til yderligere baggrundsmateriale.

Samling af administrative opgaver (objektiv sagsbehandling)

Regneeksemplet vedrørende objektiv sagsbehandling er baseret på en business case for en centralisering af den objektive sagsbehandling i kommunerne, jf. vedlagte business case.

Der henvises derudover til finansministerens svar på Folketingets Kommunaludvalgs spørgsmål nr. 93 af 11. februar 2010.

Bedre indkøb

På statens område er der via samlede indkøbsaftaler opnået en besparelse på omkring 0,8 mia. kr. i 2010. Kommunernes indkøb udgør omkring 55 mia.kr. årligt, mens det statslige indkøb udgør ca. 30 mia.kr. årligt. Der vurderes på den baggrund at være et tilsvarende potentiale i kommunerne.

Den statslige besparelse på indkøbsområdet fremgår af Rigsrevisors notat af 2. marts 2010, jf. vedlagte notat til Statsrevisorerne om beretning om staten som indkøber.